

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotee.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.5. Christum Jesum, pro corona spinea, gloriâ & honore à nobis
coronandum esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](#)

efficiatur similior, & eum ornet atque coronet, atque ita compenset atque suppleat quodammodo, eidem velut ludicro regi olim illatas contumelias, dum pro ejus gloria quæcunque adversa hilarè sustinens, eum agnoscit profiteaturq; regem gloriae, & regem ac Dominum cordis sui.

§. 5.

*Christum IESVM pro corona spinea, gloriâ & honore
pro nobis coronandum esse.*

AD extremum: & illud enitere (quod quidem jam dictis affine est) ut pro certo doloris & opprobrij, quo pro te cinctus est Redemptor tuus, eum tu pro tuo modulo, gloria & honore corones. Evidem cujusque virtutis gratia in nobis efflorescens, corona est, quâ ipsi coronemur & Christus. S. Ambrosius: *Joseph (inquit) coronam habuit In psal. 118.
caſtitatis, Paulus iuſtitiae, Petrus fidei. Singularum virtutum ſerm. 14.
corona ſunt. Solus Christus habet coronam gloria, quâ eum
Ecclesia coronavit.*

Sed amat præsertim coronari ijs corollis, quæ de nostris doloribus, vexationibus, opprobrijs contexantur, ipsius amore promptè libenterq; toleratis: quæ licet per se considerata spinæ sint; ut quæ suis nos aculeis acriter pungant atque vulnerent; ut tamen effectus sunt & argumenta amoris nostri, roſæ ſunt, quibus ille coronetur. Ita ſe viſendum aliquando præbuit S. Mechtildi, ornatum corona variorum florum, quos ſe collegiſſe diceret ex varijs doloribus, quos ipsa in capite pertuliffet. Atque uti alias ex Henrici Sufonis vita retulimus, ſub pueri ſpecie idem Salvator cùm roſeto inſidens viſus eſſet amoenο, & ampliā roſarum meſſe conſpiciendo (quibus diuersas Beati Viri vexationes adumbrari dicebamus) roſis, de eodem utique roſario deceptis, coronatus apparuit: ut vel ſic teſtatum faceret, quâm eum delectet noſtra patientia, fortitudo ani-

O o o o

mi,

xi, atque gaudium in his, quæ libenter pro agusthonoi toleramus.

Igitur quicunque te dolor aut molestia, quæcumque ærumna afflictio exercevit; osser illa Christo veluti flores suavissimos; & ex omnibus ei sertum confice, quo illi, jucundissimè coronetur. Qui flores si nondum appetrunt in terra tua, est unde incuses sterilitatem amoris tui; ut qui non nisi spinas & tribulos, tot adhuc noxarum indigermes; patientiæ autem & abnegationis flores nulli proferas, quorum amoenitate ac fragrantia dilectus tuus præfertim capiatue.

CAPUT VII.

Imitatio Christi bajulantis sibi crucem, & cum ea ad montem Calvarie contendens.

¶. I.

De ipso mysterio nonnulla.

A Des hinc tursum Regis dolorum amatrix anima, ac misericordia oculis ac corde dolore saucio, attende & vide, quam enormiter tandem increscant cruciatus & opprobria dilecti tui. Ut enim hic cum Propheta exclamet: *Quod audivit talia horribilia, quæ fecit nimis Virgo Israël?*

Huc igitur indignitatis deuentum est! Dei filio, hoc est, ipsi virtuti atque innocentiae, per summam injuriam sacrilegiamq; sententiam crux decernitur; nec decenit modò, sed viarum labore, inediâ, vigiliâ fatigato, flagelli attrito, & tantum non confedeo vulneribus, immisericorditer imponitur, & ferali pompâ agnus innocens, ad sepulchrum locum, non jam dicitur, sed raptatus. Ergo quod